

Chúc Mừng Năm Mới

Nhân dịp **Xuân Giáp Thìn**, tăng thân Thuyền Từ kính chúc quý vị Phật tử và quý quyến một năm mới nhiều sức khỏe, an lạc, vững chãi và thanh thoi. Năm nay mỗi người chúng ta sẽ nguyện gìn giữ một sự thực tập chánh niệm cụ thể trọn năm, thí dụ như đi lên xuống cầu thang bất cứ ở đâu, hoặc đi từ bãi đậu xe tới phòng làm việc, hoặc chánh niệm trong khi rửa bát hay nấu ăn, hoặc ngồi thiền mỗi ngày 15 phút v.v. Chúng ta có thể nghĩ ra một sự thực tập hợp với hoàn cảnh của mình để mình có thể thực tập thành công trọn năm. Nguyện cầu hồng ân Tam Bảo hộ trì cho tất cả chúng ta có nhiều hạnh phúc và niềm vui trên con đường tu tập.

Ngày Xuân Bói Kiều

Bói Kiều là tham khảo ý kiến cụ Nguyễn Du, ni sư Giác Duyên và đạo cô Tam Hợp về tình trạng hiện tại của mình và để biết cách tu tập, tiếp xử như thế nào cho có hạnh phúc và thành công trong năm tới. 'Thác là thể phách, còn là tinh anh', tuy hình hài cụ Tiên Điền không còn, nhưng tinh anh của thi hào vẫn còn mãi mãi trong ta, chung quanh ta và trong sức sống của dân tộc. BBT xin được trích đăng một số câu bói Kiều trong dịp Tết Giáp Ngọ tại Làng Mai.

Ngày xuân lăm lúc đi về với xuân

Câu hỏi: Cũng như nhiều bạn trẻ, con đang đứng trước ngưỡng cửa của chuyện lập gia đình hay đi xuất gia. Nếu con chọn con đường lập gia đình thì con có tu thành đạo được như con đường xuất gia hay không?

Cụ Nguyễn Du cho anh câu 202:

*Thấy nhau mừng rỡ trăm bề
Ngày xuân lăm lúc đi về với xuân.*

Sư Ông giải Kiều:

Câu thứ hai tuy vậy mà khó. Khó ở từ *lăm lúc đi về*. *Lăm lúc* là nhiều khi. Chữ *lăm lúc* có vẻ như tiêu cực chứ không phải là tích cực. Trong những ngày xuân, nếu tuổi trẻ không biết chăm sóc năng lượng của tuổi trẻ thì có thể sẽ bị nhiều dằn vặt, đau khổ. Mình có tuổi trẻ nhưng nếu mình không tu thì mình sẽ có vấn đề với tuổi trẻ, vì tuổi trẻ có nhiều bông bột, nóng nảy, thiếu tự giác, thiếu bình tĩnh. Mình đang có tuổi trẻ. Tuổi trẻ rất quý nhưng có biết bao nhiêu người trẻ làm hư tuổi trẻ của chính mình, khổ đau với tuổi trẻ.

Lăm lúc đi về với xuân là nhiều khi cũng cực với tuổi trẻ. *Lăm lúc đi về với xuân* còn có nghĩa là quá mệt. Có tuổi trẻ mà không biết chăm sóc năng lượng tuổi trẻ là mệt chết với tuổi trẻ. Tuổi trẻ rất quý nhưng nếu ta không biết chăm sóc thì tuổi trẻ cũng là một vấn đề. Đó là ý của câu thứ hai. Còn tuổi già? Tuổi già cũng có

cái hay của tuổi già. Tuổi già có sự *đằm* của tuổi già. Tuổi già giống như một dòng sông lớn đi chậm chậm, chậm chậm. Tuổi trẻ còn bông bột nên có những khó khăn, bức xúc của tuổi trẻ.

Đi tu hay không đi tu, đó không phải là vấn đề lớn nhất. Vấn đề lớn nhất là mình phải học cách sống. Trong mỗi con người của mình đều có một ước muốn là mình gặp được người có thể hiểu được mình, thương được mình. Đó là ước muốn của mình. Nếu có nhiều người hiểu mình, thương mình thì quý rồi nhưng ít nhất phải có một người. Có những người suốt đời không có bạn, đi tìm mà không có được một người bạn. Đó là những người vô phước. *Thấy nhau* ở đây là gặp được một người bạn có thể hiểu mình, thương mình, có thể đi với mình suốt đời. Phải có phước đức gì đó thì mình mới gặp người bạn như vậy. Người bạn đó là người bạn thiết. Với người đó thì mình mới không đau khổ. Có những người kết bạn với nhau nhưng sau sáu tháng hay một năm thì họ đau khổ và họ bỏ người bạn đó để đi tìm một người bạn khác. Cứ thay bạn như thay áo. Điều đó sẽ đưa đến tình trạng *Ngày xuân lắm lúc đi về với xuân*. Đau khổ vô cùng. Thay đổi bạn như thay đổi người yêu, như thay áo. Câu này của cụ Nguyễn Du rất sâu sắc.

Nhờ phước đức ông bà mà mình có thể gặp được, thấy được người bạn lý tưởng của mình. Cổ nhiên là có những người cư sĩ tu rất giỏi, có khi giỏi hơn cả người xuất gia. Mình không kỳ thị người cư sĩ. Người cư sĩ cũng có thể tu thành được. Nhưng phải công nhận một điều là người cư sĩ tu khó hơn người xuất gia. Ở Việt Nam có câu: khó nhất là tu tại gia, khó nhì tu chợ, khó ba tu chùa. Tu chùa rất dễ vì hoàn cảnh trong chùa rất dễ cho mình tu. Có tăng thân lo cho mình, bao bọc, che chở cho mình nên tu rất dễ.

Đi xuất gia cũng giống như lập gia đình. Bên kia là lập gia đình với một người còn bên này lập gia đình với cả một đoàn thể lớn. *Nhau* ở đây có thể là một người mà cũng có thể là một đoàn thể lớn. Nhưng không phải chùa nào cũng có tăng thân. Có những người họ đi từ chùa này sang chùa khác, bảy, tám chục chùa mà không tìm thấy một tăng thân nào thích hợp với mình. Và cuối cùng thì tìm thấy một tăng thân thích hợp. Đó là *tìm được nhau*, đó là những người may mắn. Cho nên chuyện thấy nhau là một phước rất lớn. Mình gặp được người tri kỷ, gặp được người cùng lý tưởng với mình rồi thì đó là hạnh phúc lớn nhất trên đời, là *mừng rỡ trăm bề*. Chưa gặp thì chưa có cái đó mà hễ gặp rồi là có cái đó. Nhưng gặp rồi mà không nắm lấy cơ hội thì *ôi thôi*...

Vậy cho nên mình phải dùng trí thông minh của mình, mình phải nhìn lại cho kỹ. Mình phải nhìn lại những người bạn của mình, họ sống như thế nào, họ đi kiếm người tri kỷ như thế nào, họ lên xuống như thế nào. Vậy nên khi đi xuất gia cũng giống như mình lập gia đình. Mình lập gia đình với một đoàn thể và mình cam kết suốt đời không phản bội. Cụ Nguyễn Du không hề thành kiến. Cụ không nói rằng người tại gia không tu được. Người tại gia tu được chứ không phải là không. Nhưng sự thực là tu xuất gia thì dễ hơn. Vậy cho nên mình phải chọn lựa.

Sao cho muôn dặm một nhà

Câu hỏi: Con muốn hỏi cụ Nguyễn Du là ước muốn lớn nhất trong cuộc đời của con và ước muốn của mọi người trong gia đình con năm nay có thực hiện được hay không? Năm nay con có một gia đình nhỏ của riêng con, con xin cụ Nguyễn Du là gia đình nhỏ của con có thể có thêm một thành viên mới hay không?

Cụ Nguyễn Du cho chị câu 81:

*Sao cho muôn dặm một nhà
Mười lăm năm ấy bây giờ là đây*

Sư Ông giải Kiều:

Mình nghĩ là có một đứa con thì mình sẽ rất hạnh phúc. Đó chỉ là ý nghĩ, là ý niệm của mình về hạnh phúc. Mình tự thuyết phục mình. Mình nghĩ rằng cái mà mình đang có bây giờ chưa đủ hạnh phúc. Có một đứa con thì mình mới thực sự hạnh phúc. Đó chỉ là một ý nghĩ.

Có khi đứa con có đó rồi nhưng chưa chắc nó đã đồng ý biểu hiện liền. Đôi khi bố mẹ và đại gia đình chưa sẵn sàng. Mình là một con chim thì mình chỉ muốn đến với một khu vườn có trái ngọt, cây lành. Tôi cũng là một con chim như tất cả những con chim khác, suốt đời muốn tìm tới một khu vườn có trái ngọt cây lành. Thành ra vấn đề chính là mình phải làm cho khu vườn của mình thành một khu vườn rất đẹp, có trái ngọt, cây lành thì con chim sẽ tới, còn nếu không thì con chim đó sẽ nói: Con chưa có tới, con muốn chờ đợi, con chưa sẵn sàng.

Vì vậy *sao cho muôn dặm một nhà* nghĩa là làm sao để cho trong đời sống lứa đôi có sự đồng tâm nhất trí, thuận vợ thuận chồng. Buổi sáng cũng có niềm vui,

buổi trưa cũng có niềm vui, buổi tối cũng có niềm vui
và hai vợ chồng có cùng chung một lý tưởng chứ
không phải chỉ làm đủ tiền để trả tiền nhà, tiền điện,
tiền nước. Những cái đó không đủ. Những tiện nghi về
vật chất, tình cảm chưa đủ. Phải có một lý tưởng làm
chất keo sơn để hai người làm thành một.

Khi mình đi lấy chồng hay lấy vợ, mình không còn
tương lai riêng nữa, mình phải có tương lai chung.
Mình đã có tương lai chung chưa? Mình đã đồng ý với
nhau về giấc mơ chung của hai người chưa, hay mỗi
người có một giấc mơ riêng? Nếu thầy là một con
chim thì thầy không có muốn đến một khu vườn như
vậy. Thầy sẽ tìm đến một khu vườn nào có trái ngọt
cây lành, có sự hòa thuận, có hạnh phúc thực sự. Em
bé luôn luôn có đó nhưng đôi khi nó chờ. Vậy nên cụ
Nguyễn Du có dặn là trước tiên gia đình mình phải
sống như thế nào để có hạnh phúc, có sự hòa hợp. Mỗi
ngày, mỗi giờ, mỗi phút đều có lý tưởng và mình làm
cho đại gia đình cũng có được cái đó. Đó là chuyện
quan trọng nhất.

Hiển nhiên và mầu nhiệm
Nhưng rất đổi mong manh

Tôi thấy tôi trong em
Đang bước đi những bước chân ý thức
Trên con đường đất
Hai bờ cỏ xanh
Chân nói lời nguyện ước với đất
Mắt ôm lấy bình minh
An trú trong giờ phút
Lá thu rơi, ngập cả nẻo thiên hành

Có con sóc thập thò
Sau gốc cây
Nhìn tôi
Với một chút ngỡ ngàng trong ánh mắt
Rồi leo lên thoăn thoắt
Và ẩn mình sau một cụm lá xanh

Tôi thấy dòng nước trong
Đang len chảy giữa khe đá trắng
Suối cười reo

Thông vi vút
Cùng ngợi ca một buổi sáng thanh bình

Thor

(Trích “*Thor Từng Ôm Và Mặt Trời Từng Hạt*”)

An Tĩnh Tâm Hành

Trên đường lên nguyệt cầu
Quay nhìn lại
Tôi thấy em
Và tôi không ngừng kinh ngạc:
Em xinh đẹp quá chừng
Em là một chiếc bong bóng nước
Nổi trên biển không gian mông mênh
Em là đại địa
Em là hành tinh xanh

Tôi cũng thấy những vùng đau nhức
Nơi con người đang kẹt thế giao tranh
Chúng ta đang làm khổ nhau
Và vùng vãi tang thương trên đất
Kỳ thị
Hận thù
Tham lam
Tạo thành bao thảm khốc
Gà một nhà đã rù nhau bồi mặt
Tiếng kêu gào thảm thiết nán đảo binh

Đại địa quê hương chính là ta
Này các anh các chị
Quê hương ta xinh đẹp quá chừng

Tôi muốn ôm cả vì sao xanh
Áp vào lồng ngực nhỏ
Chúng ta hãy cùng nhau hòa nhịp thở
An tịnh tâm hành

Loài người chúng ta hãy chung lưng góp sức
Chấp nhận nhau
Thương yêu nhau
Vì ta cùng thương yêu trái đất
Bởi ta biết rằng
Tình ta là tất cả
Tình ta không phải chỉ là một mảnh nhỏ
Ta là những kẻ chịu chung trách nhiệm về hành tinh
xanh

Anh chị em ơi
Sáng nay hãy truyền được cho nhau
Cái Thấy
Làm sao cho
Tình yêu lớn tượng hình

Sinh hoạt quán niệm tháng 2 năm 2024

- Ngày quán niệm đầu tháng 2 năm 2024 của tăng thân Thuyền Từ sẽ được tổ chức vào thứ Bảy 3 tháng 2 từ 10 giờ sáng tới 5 giờ chiều tại chánh điện chùa Hoa Nghiêm, 9111 Backlick Rd, Fort Belvoir, VA 22060. Điện thoại của chùa 703-781-4306. Kính xin quý vị đem theo thức ăn chay để ăn trưa chung và mang y phục thoải mái để ngồi thiền. Trưa nay tăng thân mình sẽ ăn Tết chung với nhau bằng những món ăn Tết cổ truyền: bánh chưng, bánh tét, mứt, v.v. Xin vào trang nhà dưới đây để biết thêm chi tiết: <https://crpcv.org/thuyentu/>
- Các thời thiền tập buổi sáng thứ Ba tới thứ Sáu 7-8:30AM và tối quán niệm thứ Năm từ 7-9PM tại MPCF đã được thay thế bằng viên liên Zoom. Xin vào trang http://mpcf.org/regular_sessions_online.html để ghi danh.

Quỹ tu học:

Quỹ trước còn	\$ 4227.34
Đóng góp ngày quán niệm tháng 1	\$200.00
Phước sương MPCF	\$200.00
Quỹ còn	\$ 4227.34

Thuyền Từ
10413 Adel Road
Oakton, VA 22124